

L'OPINIÓ

Any V - Número 439
Preu: 10 cèntims • BARCELONA • Dissabte, 29 d'octubre de 1932

LA LLUITA PER ARRIBAR A
IMPLANTAR UNA JUSTICIA SO-
CIAL TOTAL I PERFECTA, ES UNA
LLUITA D'IDEES I NO PAS DE
PISTOLES.

LA VEU ASSENYADA DE PESTAÑA

L'actitud de "Solidaridad Obrera" no inserint l'article d'Angel Pestaña, en el qual condemnava l'ús de la pistola com a mitjà de liquidar i de resoldre les diferències que sorgeixen en els medis obrers sobre interpretació de la conducta que els Sindicats de la C. N. T. han de seguir, demostra d'una manera evident, per si no estés suficientment demostrat, que els elements de la F. A. I. no estan per concòrdies ni per raonaments, i que el que els interessa és precisament el regnat de la pistola.

Els nostres lectors varen tenir ocasió de llegir ahir aquest article d'Angel Pestaña. Es naturalment d'un to i un lèxic que no té res que veure amb el to i el lèxic grat a "Solidaridad Obrera". Per això no el varen publicar. Pestaña demana que s'estableixi un "pacte de respecte mutu" entre els dos bàndols sindicals; demana que hi hagi serenitat; que no hi hagi sang; que cessi el diàleg de les pistoles; que si s'ha d'anar a la separació es faci sense violències. Qui d'entre els medis obrers seria capaç de no escoltar una veu semblant? Només hi ha un grup capaç de no escoltar-la: El grup dels anarquistes (?) de la F. A. I. Per què? Perquè aquesta tàctica que Pestaña preconitza, tàctica de persones civilitzades, d'organitzacions cultes, és la negació dels procediments de la F. A. I. Perquè si de tant en tant no cau un obrer mort o ferit, si de tant en tant no esclaten les violències, si de tant en tant no corre la sang, com es podria mantenir el caliu de la desesperació entre els elements que han de donar a la F. A. I. la migrada vida que té?

Però els obrers hi veuen més clar del que els redactors de "Solidaridad Obrera" es pensen. Per això cada dia els segueixen menys. No hi ha cap obrer que vagi amb gust amb una pistola a la butxaca. L'obrer que se sent ciutadà conscient sap que la pistola no és una arma de treball, i per tant no en duu perquè no la necessita per res. Només porten pistola, els que se senten pistolers. Hi pot haver algun cas isolat de l'obrer que porta una pistola perquè ha rebut amenaces i no vol deixar-se matar com un conill. Però, aquests casos isolats a part, els homes que van amb una pistola, són pistolers nats. Són professionals de la pistola. I no porten pas pistola els homes que estan conformes amb aquestes paraules de Pestaña: "Cessi el diàleg de les pistoles."

Quan "Solidaridad Obrera" escriu: "Nosaltres som les víctimes; nosaltres no som els assassins; nosaltres som els assassinats—ningú no creu en la sinceritat d'aquestes paraules. Si fossin sincers, haurien publicat aquests mots assenyats d'Angel Pestaña."

Angel Pestaña havia dit: "La revolució no pot fer-se sense preparació. Els ideals que tractem d'implantar no podran convertir-se a la realitat sense que prèviament haguem preparat els homes que han de substituir els que treurem, en el canvi.— Això és sentit comú pur."

Contra això s'han dreçat els elements de la F. A. I. a predicar no pas la revolució caòtica, que ni caòtica són capaços de preparar-la, sinó a predicar la tàctica de l'aldarull constant, dels trets un dia darrera l'altre, de la carn innocent sacrificada pel carrer, pel tret d'un company de treball, per les porres de la guàrdia d'assalt, pels màusers de la guàrdia civil. Si escoltaven la veu de la raó, i eliminaven aquests elements de tragèdia, què els quedaria per a mantenir el descontent permanent de les masses?

No s'hi val a dir que l'Esquerra és instigadora d'un nou terrorisme. Respectem les idees de tothom perquè volem que respectin les nostres. Però les idees han d'ésser predicades lleialment. Pel que vulgui imposar-les a trets, demanarem les sancions que la llei assenyala i reclamarem que sigui dut a l'atzarret, al marge de la societat. Què vol dir "la sang de un hermano nuestro vale más que toda la porqueria política de Companys, Macià, y todos sus obcecados seguidores y servidores?" La sang d'un obrer val tant com la de Macià, evidentment, perquè la sang de les persones decentes val igual. Però si "Solidaridad Obrera" es pensa que quan escriu "un hermano nuestro", els obrers s'han de donar per aludits i s'han de sentir germans d'ella, va equivocada. Els obrers no poden sentir-se germans d'aquells que prediquen l'atemptat personal i que els atien a què es facin matar pels carrers, donant llur vida estèrilment per satisfer instints salvatges de gent de segon terme, per a poder tenir argument amb el qual continuar fent demagogia i mantenir l'estat latent de desesperació entre les masses proletàries.

"Solidaridad Obrera" no ha volgut difondre la veu assenyada de Pestaña. Però els obrers l'escoltaran, perquè els obrers que treballen a Catalunya no se senten pistolers.

IGUALTAT DE CONDICIONS EN LA LLUITA ELECTORAL

El senyor Macià digué que indicaria al governador la conveniència que sigui permesa la reobertura dels centres tradicionalistes clausurats

El President de la Generalitat, senyor Macià, rebé, ahir al migdia, els periodistes, als quals després de saludar, digué:

—No tinc cap notícia interessant per a comunicar-vos.

—Sembla que la campanya electoral pren una vivacitat inesperada — objectà un repòrter.

—En efecte, la cosa s'anima, però no se'n pot dir res encara.

—Es veritat que ha dimitit el governador civil de Tarragona, senyor Noguera i Comet?

—No sé que hagi presentat la dimissió del càrrec.

—S'havia dit que cessava, arran de la conversa que sostingué amb el conseller de Governació — insistí un periodista.

—Si cerqueu aquí notícies polítiques, aneu per mal camí — interrompé, somrient, el senyor Macià. — Tant d'això com de l'assumpte electoral, us en poden parlar els elements destacats de partits polítics; el president de la Generalitat, no. Només us diré que em sento molt optimista res-

pecte el resultat de les properes eleccions. Mireu, hi han coses que no poden ésser. Quan la guerra mundial, tothom en veure l'avanzada dels exèrcits centrals, es deia: Oh, els alemanys! Pel meu compte, dubtava d'aquesta victòria, perquè era una cosa que no podia ésser; que havia d'acabar únicament de la manera que acabà.

—Es cert que, com es diu, us ha visitat el diputat senyor Bofill i Mates, per a protestar de la dissolució de l'Assemblea de la Generalitat, sense consultar el ple d'aquesta?

—En efecte; m'ha demanat que l'autoritzi per a donar a la premsa una nota redactada en aquell sentit. M'uneix amb el senyor Bofill i Mates una vella i bona amistat personal, que avui m'ha plagut d'afirmar-li una vegada més. Quant a la protesta que formula, tot i reconeixent el dret que l'acompanya, per a fer-la constar públicament, he de dir que no penso — perquè no puc pensar-ho —

L'ESQUERRA REPUBLICANA, AL PRIMER PARLAMENT DE CATALUNYA

EL COMITE EXECUTIU CENTRAL FA PUBLICUES
LES CANDIDATURES DE BARCELONA-CIUTAT,
BARCELONA-CIRCUMSCRIPCIO I GIRONA

Les candidatures de Tarragona i de Lleida, seran fetes públiques dintre pocs dies. — El President de l'Esquerra, Francesc Macià, adreçarà, tot seguit, un manifest a l'opinió pública

El Comitè Executiu Central d'Esquerra Republicana de Catalunya, d'acord amb les Federacions de Barcelona-ciutat, Barcelona-circumscriptió i Girona, i després de les avant-votacions verificades, fa públiques les candidatures següents per a les eleccions a diputats del primer Parlament de la Generalitat de Catalunya:

PER BARCELONA CIUTAT

MACIÀ
BARRERA
BATESTINI
CASANELLES
COLLDEFORNES
DENCAS
GUINART
LLUHI I VALLESCA
PI I SUNYER
PUIG I FERRETER
RIBAS SOBERANO
ROSSELL I VILA
SERRA HUNTER
SOLER I BRU
SOLER I PLA
TARRADELLES
TAULER

en modificar el seu motiu, clarament exposat en el decret de referència.

Un company, redactor de l'òrgan tradicionalista, sohcità la intervenció del senyor Macià per la immediata reobertura dels centres tradicionalistes, clausurats amb motiu de l'intent contrarevolucionari del 10 d'agost, ja que aquell organisme polític pretén anar a la lluita electoral, i la persistència en la clausura governativa, l'impideix de fer-ho, usant de la llibertat essencial en aquests casos.

—Això no és cosa de la meua competència — digué el senyor Macià. — Ja sabeu que jo no he atemptat mai contra la llibertat de premsa, ni la de pensament, ni la d'actuació. Trobant-me encara sense la plena responsabilitat en aquest aspecte, no puc fer més que indicar al governador la conveniència de reobrir els centres clausurats, els quals crec sincerament que mereixen aquest tracte durant el període electoral, perquè puguin realitzar les seves campanyes. Per aquestes gestions sempre em trobareu ben disposat.

—Ja està designada la Comissió mixta per al traspàs de serveis a la Generalitat? — preguntà un repòrter.

—Esperem que el Govern de la República designi els seus representants.

—S'acordà alguna cosa important en la reunió del Consell celebrada ahir, a la tarda?

—Més que un Consell extraordinari, pròpiament dit, fou un lleuger canvi d'impressions. Es despatxaren, també, alguns assumptes de tràmit, i s'acordà contestar el missatge adreçat a la Generalitat pel president de la Diputació de Sevilla, en nom dels autonomistes andalusos. Lieugerament ens ocuparem del nomenament dels representants catalans a la Comissió Mixta per al traspàs de serveis. I res més.

El senyor Macià seguidament s'acomiadà dels periodistes,

PER BARCELONA CIRCUMSCRIPCIO

COMPANYS
ARMENDARES
ARMENGOL
BILBENY
BRU
COMES
FONTBERNAT
MESTRES
MORA
RIERA I PUNTI
SELVAS

PER LA CIRCUMSCRIPCIO DE GIRONA

ARNAU
BLASI
CASADEMUNT
CASANOVES
CEREZO
DALMAU

DOT
FABREGAS
IRLA
VANCELLS
XIRAU

La Unió Socialista de Catalunya ha designat, per a anar en la candidatura de l'Esquerra Republicana de Catalunya, per Barcelona-ciutat, els senyors Estanislau Ruiz i Joan Fronjosà, i per Barcelona-circumscriptió, els senyors Manuel Serra i Moret i Joan Comarrera.

La Unió de Rabassaires de Catalunya ha designat, per a anar en la candidatura de Barcelona-circumscriptió, els senyors Francesc Riera i Jaume Sellés.

Dintre de pocs dies serà feta pública la candidatura d'Esquerra Republicana de Catalunya per a les circumscriptcions de Tarragona i Lleida.

Tot seguit, el cap de l'Esquerra, senyor Francesc Macià, farà públic un manifest adreçat al poble català.

AVUI, DISSABTE, DIA 29

a les sis de la tarda, tindrà lloc a les
GALERIES D'ART «SYRA»
Diputació, 262, la inauguració de
l'Exposició dels originals rebuts per al

CONCURS DE CARTELLS DE «L'OPINIÓ»

CONSELL DE GABINET

El Govern ha designat els delegats de l'Estat en la Comissió mixta per al traspàs de serveis a la Generalitat

Madrid, 28. — A les onze del matí han quedat reunits els ministres al Palau de Bonavista.

No han assistit al Consell els senyors Giral i Largo Caballero, per trobar-se malalts, ni el senyor Carner, per trobar-se absent.

Ha acabat la reunió a dos quarts de tres de la tarda i els periodistes han interrogat els ministres sobre allò que havien tractat al Consell, contestant tots els consellers que havien tractat d'assumptes que figuraven en la nota oficiosa i d'altres que no calia fer-hi una referència més àmplia.

El senyor Casares Quiroga ha estat preguntat també si havien tractat dels periòdics suspesos, i ha contestat negativament.

LA COMISSIO PER A LA IMPLANTACIO DE L'ESTATUT

Madrid, 28. — En acabar la sessió d'avui, el senyor Prieto ha estat preguntat pels periodistes sobre el Consell celebrat al Palau Nacional, la nota oficial del qual resulta quelcom petita.

El ministre d'Obres Públiques ha dit que el Consell havia estat curt, perquè Marcellí Domingo i ell havien arribat tard per haver hagut d'assistir a un dinar.

El que més ens ha entretingut ha estat allò que es refereix a la Comissió que ha d'implantar l'Estatut de Catalunya, fent-se els nomenaments dels senyors següents:

Eugenio Díaz del Castillo, per Obres Públiques; Domingo Barnés, per Instrucció Pública; Luis Fernàndez Clérigo, per Justícia; Carlos Espià, per Governació, i Fàbregas del Pilar, per Hisenda.

NO SERA SUBVENCIONADA L'EMPRESA DEL LICEU

El Conseller de Cultura de la Generalitat, davant la persistència de procediments, avui inacceptables, emprats per part de l'actual Empresa del Gran Teatre del Liceu de Barcelona, i avalats amb el silenci de la Junta de Propietaris d'aquell Teatre, i responent a al·lusions que li han estat fetes per part de la premsa catalana i de diversos sectors de la nostra vida musical, ens prega que manifestem que el seu propòsit és demanar en el primer Consell de Govern que tingui lloc, que no es doni la subvenció que es solia donar a l'esmentada Empresa.